त्वां दिदृक्षुरिहागतइतिपाठः॥त्वां सुग्रीवभ्रातरं रावणं ॥ तस्मिन्दृष्टे सर्वलोकवृत्तांतज्ञः ससीतागतिं वक्ष्यतीति सुग्रीवेणोक्तत्वात्त्वां दिदृक्षुरिहागतः दैवात्पंगूपरि गंगापातवत्त्वद्गृहे भ्रमता मया जानकीदृष्टा॥१६॥अतःपरं यद्वक्तव्यं मित्रपक्षस्य तद्वदामीत्याह तद्भवानिति॥ दृष्टधर्मार्थः धर्मार्थतत्वसाक्षात्कारवान्तपः कृतपरिग्रहः तपोबलजातधनधान्यादिपरिग्रहः यतएतादृशस्त्वमतः परदारानुपरोद्धुं नार्हसि॥दृष्टधर्मार्थतत्त्वत्वादेव महाप्राज्ञत्वं॥१७॥नन्वनेन मम का हानिस्तत्राह॥नहीति॥धर्मविरुद्धत्वादेव बह्वपायेषु बह्वनर्थकारणेषु॥ननु सर्वापायप्रतीकारसमर्थस्य किमनया विभीषकयेत्यतआह॥मूलघातिषु समूलं नष्टस्य कथं प्रतीकारसामर्थ्यमितिभावः॥१८॥ मूलघातित्वमेव प्रपंच

समुद्रंलंघयित्वैवतांदिदृक्षुरिहागतः ॥ भ्रमताचमयादृष्टागृहेतेजनकात्मजा ॥१६॥ तद्भवान्दृष्टधर्मार्थस्तपःकृतपरिग्रहः ॥ परदारान्महाप्राज्ञनोपरोद्धुंत्वमर्हसि ॥ १७॥ नहिधर्मविरुद्धेषुबह्वपायेषुकर्मसु ॥ मूलघातिषुसज्जंतेबुद्धिमंतोभवद्विधाः॥ १८॥ कश्चलक्ष्मणमुक्तानांरामकोपानुवर्तिनां॥शराणामग्रतःस्थातुंशक्तोदेवासुरेष्वपि॥ १९ ॥ नचापित्रिषुलोकेषुराजन्विद्येतकश्चन॥ राघवस्यव्यलीकंयःकृत्वासुखमवाप्नुयात्॥ २०॥ तत्त्रिकालहितंवाक्यंधर्म्यमर्थानुयायिच ॥ मन्यस्वनरशार्दूलजानकीप्रतिदीयतां॥ २१॥ दृष्टाहीयंमयादेवीलब्धंयदिहदुर्लभं॥ उत्तरंकर्मयच्छेषंनिमित्तंतत्रराघवः॥ २२॥

चयति ॥ कश्चेति ॥ १९ ॥ विद्येत विद्यते व्यलीकमपराधं ॥ ॥ २० ॥ तत्तस्मात्त्रिकालहितं सीतादानेन पूर्वापराधनाशात् ॥ वर्तमानैश्वर्याविरोधात् ॥ भाविशुभहेतुत्वाच्च ॥ त्रिकालहितत्वं ॥ अर्थानुयायिनीतिशास्त्रानुगतं वाक्यं मयोच्यमानं ॥ नरशार्दूलेतिर्पाक्तः पाठइतिकतकः ॥ पुरुषश्रेष्ठइत्यर्थः ॥ तदेववाक्यमाह ॥ जानकीप्रतिदीयतामिति ॥२१॥ अत्र सीतानास्तीत्यपन्हवस्त्वशक्यइत्याह ॥दृष्टाहीति॥यतस्त्वद्गृहे मया दृष्टाऽतोऽपलापोऽशक्यइतिभावः॥किंच यद्वानरकोटिभिरपि दुर्लभं सीतादर्शनं तन्मया लब्धं अतः शेषं शिष्टं यदुत्तरं कर्म सीतानयनरूपं तत्र तत्साधने राघवः सएव निमित्तं कारणं मत्कृत्यंतु अन्विष्य निवेदनमात्रमितिभावः ॥ २२ ॥